

Tematy
tygodniowych nabożeństw pasyjnych

I

Kościół pod krzyżem Chrystusa

Tematy pasyjnych nabożeństw tygodniowych

Motto:

„Jak mnie [Ojciec] posłałeś na świat, tak i ja posłałem ich na świat” (J17,18)

1. Świadection Kościoła o Chrystusie

„Wy za kogo mnie uważacie? A odpowiadając Szymon Piotr rzekł: Tyś jest Chrystus, Syn Boga żywego. A Jezus odpowiadając, rzekł mu: Błogosławiony jesteś, Szymonie, synu Jonasza, bo nie ciało i krew objawiły ci to, lecz Ojciec mój, który jest w niebie. A ja ci powiadam, że ty jesteś Piotr, i na tej opoce zbuduję Kościół mój, a bramy piekielne nie przemogą go. Od tej pory zaczął Jezus Chrystus tłumaczyć uczniom swoim, że musi pójść do Jerozolimy, wiele wycierpieć od starszych arcykapłanów i uczonych w Piśmie, że musi być zabity i trzeciego dnia wzbudzony z martwych”. (Mt 16,15-18.21-25)

„Umiłowani, jeżeli Bóg nas tak umiłował, i myśmy powinni nawzajem się miłować. Boga nikt nigdy nie widział; jeżeli nawzajem się miłujemy, Bóg mieszka w nas i miłość jego doszła w nas do doskonałości. Po tym poznajemy, że w nim mieszkamy, a On w nas, że z Ducha swojego nam udzielił. A my widzieliśmy i świadczymy, iż Ojciec posłał Syna jako Zbawiciela świata. Kto tedy wyzna, iż Jezus jest Synem Bożym, w tym mieszka Bóg, a on w Bogu. A myśmy poznali i uwierzyli w miłość, którą Bóg ma do nas. Bóg jest miłością, a kto mieszka w miłości, mieszka w Bogu, a Bóg w nim.”. (1 J 4,11-16)

Plan:

1. Wiara w Jezusa jako Chrystusa
2. Tylko Chrystus
3. Chrystus treścią zwiastowanie Kościoła

2. Świadection Kościoła o krzyżu

„Nie wstydę się Ewangelii Chrystusowej, jest ona bowiem mocą Bożą ku zbawieniu każdego, kto wierzy, najpierw Żyda, potem Greka”. (Rz 1,16)

„Podczas gdy Żydzi znaków się domagają, a Grecy mądrości poszukują, my zwiastujemy Chrystusa ukrzyżowanego, dla Żydów wprawdzie zgorszenie, a dla pogan głupstwo, natomiast dla powołanych – i Żydów, i Greków, zwiastujemy Chrystusa, który jest mocą Bożą i mądrością Bożą. Bo głupstwo Boże jest mędrze niż ludzie, a słabość Boża mocniejsza niż ludzie. Przypatrzcie się zatem sobie, bracia, kim jesteście według powołania waszego, że niewielu jest między wami mądrych według ciała, niewielu możnych, niewielu wysokiego rodu, ale to, co u świata głupiego, wybrał Bóg, aby zawstydzić mądrych, i to, co u świata słabego, wybrał Bóg, aby zawstydzić to, co mocne, i to, co jest niskiego rodu u świata i co wzgardzone, wybrał Bóg, w ogóle to, co jest niczym, aby to, co jest czymś, unicestwić, aby żaden człowiek nie chlubił się przed obliczem Bożym. Ale wy dzięki niemu jesteście w Chrystusie Jezusie, który stał się dla nas mądrością od Boga i sprawiedliwością, i poświęceniem, i odkupieniem, aby, jak napisano: Kto się chlubi, w Panu się chlubił”. (1 Kor 1,22-31)

Plan:

- 1. Krzyż treścią ewangelii**
- 2. Krzyż chlubą Kościoła**
- 3. Krzyż zbawieniem dla świata**

3. Kościół modlący się i naśladowający Chrystusa

„Wtedy Jezus rzekł do uczniów swoich: Jeśli kto chce pójść za mną, niech się za-prze samego siebie i weźmie krzyż swój, i niech idzie za mną. Bo kto by chciał ży-cie swoje zachować, utraci je, a kto by utracił życie swoje dla mnie, odnajdzie je”. (Mt 16,24.25)

„I wziął z sobą Piotra oraz dwóch synów Zebedeuszowych, i począł się smucić i trwożyć. Wtedy mówi do nich: Smętna jest dusza moja aż do śmierci; pozostań-cie tu i czuwajcie ze mną. Potem postąpił nieco dalej, upadł na oblicze swoje, mod-lił się i mówił: Ojczy mój, jeśli można, niech mnie ten kielich minie; wszakże nie jako Ja chcę, ale jako Ty. I wrócił do uczniów, i zastał ich śpiących, i mówił do Piotra: Tak to nie mogliście jednej godziny czuwać ze mną? Czuwajcie i módlcie się, abyście nie popadli w pokuszenie; duch wprawdzie jest ochotny, ale ciało mdłe. Znowu po raz drugi odszedł i modlił się, mówiąc: Ojczy mój, jeśli nie może mnie ten kielich minąć, żebym go pił, niech się stanie wola twoja. I przyszedł znowu, i zastał ich śpiących, albowiem oczy ich były obciążone. I zostawił ich, znowu odszedł i modlił się po raz trzeci tymi samymi słowami. Wtedy przyszedł do uczniów i mówił do nich: Śpijcie dalej i odpoczywajcie, oto nadeszła godzina i Syn Człowieczy będzie wydany w ręce grzeszników. Wstańcie, pójdźmy; oto się zbliża ten, który mnie wyda”. (Mt24,37-46)

„Na to bowiem powołani jesteście, gdyż i Chrystus cierpiał za was, zostawiając wam przykład, abyście wstępowali w jego ślady; On grzechu nie popełnił ani nie znaleziono zdrady w ustach jego; On, gdy mu złorzeczono, nie odpowiadał złorzeczeniem, gdy cierpiał, nie groził, lecz poruczał sprawę temu, który sprawiedliwie sędzi”. (1 P 2,21-23)

„Módlcie się za nas, aby Słowo Pańskie krzewiło się i rozślawiało wszędzie, po-dobnie jak u was, i abyśmy byli wybawieni od ludzi przewrotnych i złych; albo-wiem wiara nie jest rzeczą wszystkich”. (2 Tes 3,1.2)

Plan:

- 1. Pan przyczynia się za Kościołem**
- 2. Modlitwa za Kościół**
- 3. Naśladowanie Chrystusa**

4. Kościół jednością w Ukrzyżowanym

„A stały pod krzyżem Jezusa matka jego i siostra matki jego, Maria, żona Kleofa-sa, i Maria Magdalena. A gdy Jezus ujrzał matkę i ucznia, którego miłował, stoją-cego przy niej, rzekł do matki: Niewiasto, oto syn twój! Potem rzekł do ucznia: Oto matka twoja! I od owej godziny wziął ją ów uczeń do siebie”. (J 17, 25-27)

A gdy On jeszcze mówił do tłumów, oto matka i bracia jego stanęli na dworze, chcąc z nim mówić. I rzekł mu ktoś: Oto matka twoja i bracia twoi stoją na dworze i chcą z tobą mówić. A On, odpowiadając, rzekł temu, co mu to powiedział: Któż jest moją matką? I kto to bracia moi? I wyciągnawszy rękę ku uczniom swoim, rzekł: Oto matka moja i bracia moi! Albowiem ktokolwiek czyni wolę Ojca mo-jego, który jest w niebie, ten jest moim bratem i siostrą, i matką”. (Mt 12,46-50)

„Ja za nimi proszę, nie za światem proszę, lecz za tymi, których mi dałeś, ponieważ oni są twoi; i wszystko moje jest twoje, a twoje jest moje i uwielbiony jestem w nich. I już nie jestem na świecie, lecz oni są na świecie, a Ja do ciebie idę. Ojczyście święty, zachowaj w imieniu twoim tych, których mi dałeś, aby byli jedno, jak my. Ja dałem im słowo twoje, a świat ich zniechęcił, ponieważ nie są ze świata, jak Ja nie jestem ze świata. Nie proszę, abyś ich wziął ze świata, lecz abyś ich zachował od zła. Nie są ze świata, jak i Ja nie jestem ze świata. Poświęć ich w prawdzie twojej; słowo twoje jest prawdą. Jak mnie posłałeś na świat, tak i ja posłałem ich na świat; i za nich poświęcam siebie samego, aby i oni byli poświęceni w prawdzie. A nie tylko za nimi proszę, ale i za tymi, którzy przez ich słowo uwierzą we mnie. Aby wszyscy byli jedno, jak Ty, Ojczyście, we mnie, a Ja w tobie, aby i oni w nas jedno byli, aby świat uwierzył, że Ty mnie posłałeś. A Ja dałem im chwałę, którą mi dałeś, aby byli jedno, jak my jedno jesteśmy”. (J 17,9-22)

Plan:

- 1. Kościół jedną rodziną dzieci Bożych**
- 2. Jedność Kościoła w Chrystusie**
- 3. Jedność Kościoła w wierze i świadectwie**

5. Kościół w służbie bliźniemu

„Syn Człowieczy nie przyszedł, aby mu służyli, lecz aby służył i oddał życie swoje na okup za wielu”. (Mt 20,21)

„Jedni drugich brzemiona noście, a tak wypełnicie zakon Chrystusowy. Jeśli bowiem kto mniema, że jest czymś, będąc niczym, ten samego siebie oszukuje. Każdy zaś niech bada własne postępowanie, a wtedy będzie miał uzasadnienie chwały wyłącznie w sobie samym, a nie w porównaniu z drugim”. (Ga 6,2-4)

„Zaprawdę powiadam wam, cokolwiek uczyniliście jednemu z tych najmniejszych moich braci, mnie uczyniliście”. (Mt 25,40)

Plan:

- 1. Chrystus przykładem niesienia pomocy bliźniemu (cuda Jezusa)**
- 2. Okazywanie miłości jest naśladowaniem Chrystusa**
- 3. Chrystus pomocą w okazywaniu miłości bliźniemu**

6. Kościół w Chrystusie przewodnikiem do odpocznienia

„Gdy tedy obietnica wejścia do odpocznienia jego jest jeszcze ważna, miejmy się na baczności, aby się nie okazało, że ktoś z was pozostał w tyle. I nam bowiem była zwiastowana dobra nowina, jak i tamtym; lecz tamtym słowo usłyszane nie przydało się na nic, gdyż nie zostało powiązane z wiarą tych, którzy je słyszeli. Albowiem do odpocznienia wchodzimy my, którzy uwierzyliśmy, zgodnie z tym, jak powiedział: Jak przysiągłem w gniewie moim: Nie wejdą do mego odpocznienia, chociaż dzieła jego od założenia świata były dokonane. O siódmym dniu bowiem powiedział gdzieś tak: I odpoczął Bóg dnia siódmego od wszystkich dzieł swoich. A na tym miejscu znowu: Nie wejdą do odpocznienia mego. Skoro więc jest tak, że niektórzy do niego wejdą, a ci, którym najpierw była zwiastowana dobra nowina, z powodu nieposłuszeństwa nie weszli, przeto znowu wyznaczają pewien dzień, "dzisiaj", mówiąc przez Dawida po tak długim czasie, jak to przedtem zostało powiedziane: Dziś, jeśli głos jego usłyszycie, nie zatwardzajcie serc waszych. Gdyby bowiem Jozue wprowadził ich był do odpocznienia, nie mówiłby Bóg później o innym dniu. A tak pozostaje jeszcze odpocznienie dla ludu Bożego; kto bowiem wszedł do odpocznienia jego, ten sam odpoczął od dzieł swoich, jak Bóg od swo-

ich. Starajmy się tedy usilnie wejść do owego odpocznienia, aby nikt nie upadł, idąc za tym przykładem nieposłuszeństwa”. (Hbr 4,1-11)

„Niech to jedno, umiłowani, nie uchodzi uwagi waszej, że u Pana jeden dzień jest jak tysiąc lat, a tysiąc lat jak jeden dzień. Pan nie zwleka z dotrzymaniem obietnicy, chociaż niektórzy uważają, że zwleka, lecz okazuje cierpliwość względem was, bo nie chce, aby ktokolwiek zginął, lecz chce, aby wszyscy przyszli do upamiętania”. (2 P 3,8.9)

Plan:

- 1. Droga do odpocznienia pod krzyżem i przez krzyż**
- 2. Chrystus przewodnikiem naszym do odpocznienia**
- 3. Wieczne odpocznienie w Chrystusie**

Modlitwa i o modlitwie na drodze na Golgotę

„Wstańcie i módlcie się, abyście nie popadli w pokuszenie”.

(Łk 22,46)

1. Aby uwielbiony został Ojciec

„Ojcze! Nadeszła godzina; uwielbij Syna swego, aby Syn uwielbił ciebie; (...). Objawiłem imię twoje ludziom, których mi dałeś ze świata; twoimi byli i mnie ich dałeś, i strzegli słowa twojego” (J 17,1.6).

2. Aby zachowani zostali uczniowie Jego

„Szymonie, Szymonie, oto szatan wyprosił sobie, żeby was przesiać, jak pszenicę. Ja zaś prosiłem za tobą, aby nie ustała wiara twoja, a ty, gdy się kiedyś nawrócisz, utwierdzaj braci swoich” (Łk 22,31.32).

3. Aby spełniła się wola Boża

„I padłszy na kolana modlił się, mówiąc: Ojcze, jeśli chcesz, oddal ten kielich ode mnie: wszakże nie moja, lecz twoja wola niech się stanie. I ukazał mu się anioł z nieba, umacniając go. I w śmiertelnym boju jeszcze gorliwiej się modlił; i był pot jego jak krople krwi, spływające na ziemię” (Łk 22,41b-44).

4. Aby uczniowie modlili się

„I wrócił do uczniów, i zastał ich śpiących i mówił do Piotra: Tak to nie mogliście jednej godziny czuwać ze mną? Czuwajcie i módlcie się, abyście nie popadli w pokuszenie; duch wprawdzie jest ochotny, ale ciało mdłe” (Mt 26,40.46).

5. Aby odpuszczone zostały grzechy

„A gdy przybyli na miejsce, zwane Trupią Czaszką, ukrzyżowali go tam (...). A Jezus rzekł: Ojcze odpuść im, bo nie wiedzą, co czynią” (Łk 23,33.34).

6. Aby spełniona została ofiara

„A była już mniej więcej godzina szósta, i ciemność zalegała całą ziemię aż do godziny dziewiątej (...). A około dziewiątej godziny zawołał Jezus donośnym głosem: Eli, Eli, lamma sabachtani! Co znaczy: Boże mój, Boże mój, czemuś mnie opuścił? (...) Gdy zaćmiło się słońce (...), Jezus zawoławszy wielkim głosem, rzekł: Ojcze, w ręce twoje polecam ducha mego. I powiedziawszy to skończył” (Łk 23,44; Mt 27,46; Łk 23,45.46).

Nabożeństwo w krzyż Chrystusa wpisane

Motto:

„Zwiastujemy Chrystusa, który jest mocą Bożą i mądrością Bożą” (1 Kor 1,24)

1. Chrzest

„Czy nie wiecie, że my wszyscy, ochrzczeni w Chrystusa Jezusa, w śmierć jego zostaliśmy ochrzczeni? Pogrzebani tedy jesteśmy wraz z nim przez chrzest w śmierć, abyśmy jak Chrystus wskrzeszony został z martwych przez chwałę Ojca, tak i my nowe życie prowadzili. Bo jeśli wrośliśmy w podobieństwo jego śmierci, wrośniemy również w podobieństwo jego zmartwychwstania, wiedząc to, że nasz stary człowiek został wespół z nim ukrzyżowany, aby grzeszne ciało zostało unicestwione, byśmy już nadal nie służyli grzechowi; kto bowiem umarł, uwolniony jest od grzechu. Jeśli tedy umarliśmy z Chrystusem, wierzymy, że też z nim żyć będziemy, wiedząc, że zmartwychwzbudzony Chrystus już nie umiera, śmierć nad nim już nie panuje. Umarłszy bowiem, dla grzechu raz na zawsze umarł, a żyjąc, żyje dla Boga. Podobnie i wy uważajcie siebie za umarłych dla grzechu, a za żyjących dla Boga w Chrystusie Jezusie, Panu naszym” (Rz 6,3-11)

Plan:

1. Ochrzczony wpisany w Chrystusa
2. Chrzest śmiercią i zmartwychwstaniem
3. Chrzest wezwaniem do codziennej odnowy

Teksty pomocnicze:

Ga 2,20; 3,26.27; Kol 2,12-14

2. Uwielbienie Boga

„Widziałem pośrodku między tronem a czterema postaciami i pośród starców stojącego Baranka jakby zabitego, który miał siedem rogów i siedmioro oczu; a to jest siedem duchów Bożych zesłanych na całą ziemię... A gdy spojrzałem, usłyszałem głos wielu aniołów wokoło tronu i postaci, i starców, a liczba ich wynosiła krocie tysięcy i tysiące tysięcy; i mówili głosem donośnym: Godzien jest ten Baranek zabity wziąć moc i bogactwo, i mądrość, i siłę, i cześć, i chwałę, i błogosławieństwo. I słyszałem, jak wszelkie stworzenie, które jest w niebie i na ziemi, i od ziemią, i w morzu, i wszystko, co w nich jest, mówiło: Temu, który siedzi na tronie, i Barankowi, błogosławieństwo i cześć, i chwała, i moc na wieki wieków. A cztery postacie mówiły: Amen. Starcy zaś upadli i oddali pokłon” (Obj 5,6.11-14).

Plan:

1. Uwielbienie Ojca
2. Uwielbienie Baranka
3. Uwielbienie w Duchu Świętym

Teksty pomocnicze:

Rz 6,11; 1 Kor 14,15.15; 15,57; 2 Kor 9,15; 1 P 1,3; Jud 1,25; Obj 7,12

3. Modlitwa pod krzyżem

„Ale wy, umiłowani, budujcie siebie samych w oparciu o najświętszą wiarę waszą, módlcie się w Duchu Świętym” (Jud 1,20)

„Ja jestem droga i prawda, i żywot, nikt nie przychodzi do Ojca, tylko przeze mnie” (J 14,6)

Plan:

1. Dziękczynienie za krzyż Chrystusa
2. Modlitwa świadectwem wiary w Ukrzyżowanego
3. Modlitwa o jedność pod krzyżem

Teksty pomocnicze:

Łk 23,42; J 17,1nn; Rz 1,16; Flp 1,9-11; Kol 4,3; 1 Tes 5,17.25

4. Kazanie o krzyżu

„Albowiem mowa o krzyżu jest głupstwem dla tych, którzy giną, natomiast dla nas, którzy dostępujemy zbawienia, jest mocą Bożą. Napisano bowiem: Wniwecz obróćę mądrość mądrych, a roztropność roztropnych odrzucę. Gdzie jest mądry? Gdzie uczony? Gdzie badacz wieku tego? Czyż Bóg nie obrócił w głupstwo mądrości świata? Skoro bowiem świat przez mądrość swoją nie poznał Boga w jego Bożej mądrości, przeto upodobało się Bogu zbawić wierzących przez głupie zwiastowanie. Podczas gdy Żydzi znaków się domagają, a Grecy mądrości poszukują, my zwiastujemy Chrystusa ukrzyżowanego, dla Żydów wprawdzie zgorszenie, a dla pogan głupstwo, natomiast dla powołanych – i Żydów, i Greków, zwiastujemy Chrystusa, który jest mocą Bożą i mądrością Bożą” (1 Kor 1,18-24)

Plan:

1. Chrystus ukrzyżowany – centrum kazania chrześcijańskiego
2. Kazanie o krzyżu mocą Bożą ku zbawieniu
3. Krzyż końcem wszelkiej religijnej pychy

Teksty pomocnicze:

Rz 3,21nn; 1 Kor 9,16; Ef 2,15.16; Hbr 12,1.2

5. Wieczerza Pańska uobecnieniem ukrzyżowanego Chrystusa

„Kielich błogosławieństwa, który błogosławimy, czyż nie jest społecznością krwi Chrystusowej? Chleb, który łamiemy, czyż nie jest społecznością ciała Chrystusowego? Ponieważ jest jeden chleb, my, ilu nas jest, stanowimy jedno ciało, wszyscy bowiem jesteśmy uczestnikami jednego chleba” (1 Kor 10,16.17)

„Albowiem, ilekroć ten chleb jecie, a z kielicha tego pijecie, śmierć Pańską zwiastujecie, aż przyjdzie” (1 Kor 11,26)

Plan:

1. Obecność Ukrzyżowanego
2. Społeczność z Ukrzyżowanym
3. O godne spożywanie wieczerzy Pańskiej

Teksty pomocnicze:

J 6,48-58;

6. Błogosławieństwo krzyża

„Niech ci błogosławi Pan i niechaj cię strzeże; niech rozjaśni Pan oblicze swoje nad tobą i niech ci miłościw będzie;

niech obróci Pan twarz swoją ku tobie i niech ci da pokój” (3 Mż 6,24-26)

Plan:

- 1. Rozpięte na krzyżu dłonie Jezusa, błogosławiącymi dłońmi Boga**
- 2. Cierniem ukoronowana głowa Chrystusa, obliczem Boga zwróconym ku grzesznikowi**
- 3. Owoce krzyża: miłosierdzie i pokój**

Teksty pomocnicze:

Ga 3,14; Ef 4,29; 1 P 3,9

Sługa i Nauczyciel w posługiwaniu bliźniemu

(Tematy tygodniowych nabożeństw pasyjnych)

Motto:

„Albowiem Syn Człowieczy nie przyszedł, aby mu służono, lecz aby służyć i oddać swe życie na okup za wielu” (Mk 10,45);

„A przywoławszy lud wraz z uczniami swoimi, rzekł im: Jeśli kto chce pójść za mną, niech się zaprze samego siebie i weźmie krzyż swój i naśladuje mnie” (Mk 8,34)

1. Sługa modlący się za Kościół

„Ja dałem im słowo twoje, a świat ich znienawidził, ponieważ nie są ze świata, jak Ja nie jestem ze świata. Nie proszę, abyś ich wziął ze świata, lecz abyś ich zachował od złego. Nie są ze świata, jak i Ja nie jestem ze świata. Poświęć ich w prawdzie twojej; słowo twoje jest prawdą. Jak mnie posłałeś na świat, tak i ja posłałem ich na świat; i za nich poświęcam siebie samego, aby i oni byli poświęceni w prawdzie. A nie tylko za nimi proszę, ale i za tymi, którzy przez ich słowo uwierzą we mnie. Aby wszyscy byli jedno, jak Ty, Ojcze, we mnie, a Ja w tobie, aby i oni w nas jedno byli, aby świat uwierzył, że Ty mnie posłałeś. A Ja dałem im chwałę, którą mi dałeś, aby byli jedno, jak my jedno jesteśmy. Ja w nich, a Ty we mnie, aby byli doskonali w jedności, żeby świat poznał, że Ty mnie posłałeś i że ich umiłowałeś, jak i mnie umiłowałeś”. (J 17,14-23)

2. Służyć ubogim a nie gromadzić

„A na sześć dni przed Paschą poszedł Jezus do Betanii, gdzie był Łazarz, który umarł, a którego Jezus wzbudził z martwych. Tam więc przygotowali mu wieczerzę, a Marta posługiwała, Łazarz zaś był jednym z tych, którzy z nim siedzieli przy stole; a Maria wzięła funt czystej, bardzo drogiej maści nardowej, namaściła nogi Jezusa i otarła swoimi włosami, a dom napełnił się wonią maści. A Judasz Iskariot, jeden z uczniów jego, syn Szymona, który miał go wydać, rzekł: Czemu nie sprzedano tej wonnej maści za trzysta denarów i nie rozdano ubogim? A to rzekł nie dlatego, iż się troszczył o ubogich, lecz ponieważ był złodziejem, i mając sakiewkę, sprzeniewierzał to, co wkładano. Tedy rzekł Jezus: Zostaw ją; chowała to na dzień mojego pogrzebu. Albowiem ubogich zawsze u siebie mieć będziecie, lecz mnie nie zawsze mieć będziecie”. (J 12,1-8)

3. Sługa składający świadectwo

„Wówczas powstał arcykapłan i rzekł do niego: Nic nie odpowiadasz na to, co ci świadczą przeciwko tobie? Ale Jezus milczał: Wtedy arcykapłan rzekł do niego: Zaklinam cię na Boga żywego, abyś nam powiedział, czy Ty jesteś Chrystus, Syn Boga. Rzecze mu Jezus: Tyś powiedział. Nadto powiadam wam: Odtąd ujrzycie Syna Człowieczego siedzącego na prawicy mocy Bożej i przychodzącego na obłokach nieba”. (Mt 26,62-64)

4. Nieść krzyż za Sługą

„A gdy go wyśmiali, zdjęli z niego płaszcz i oblekli go w szaty jego, i odprowadzili go na ukrzyżowanie. A wychodząc, spotkali człowieka, Cyrenejczyka, imieniem Szymon; tego przymusili, aby niósł krzyż jego”. (Mt 27,31.32)

5. Sługa posłuszny aż do śmierci

„Takiego bądźcie względem siebie usposobienia, jakie było w Chrystusie Jezusie, który chociaż był w postaci Bożej, nie upierał się zachłannie przy tym, aby być równym Bogu, lecz wyparł się samego siebie, przyjął postać sługi i stał się podobny ludziom; a okazawszy się z postawy człowiekiem, uniżył samego siebie i był posłuszny aż do śmierci, i to do śmierci krzyżowej” (Flp 2,5-8)

6. Rodzina ukrzyżowanego Sługi

„A gdy Jezus ujrzał matkę i ucznia, którego miłował, stojącego przy niej, rzekł do matki: Niewiasto, oto syn twój! Potem rzekł do ucznia: Oto matka twoja! I od owej godziny wziął ją ów uczeń do siebie” (J 19,26.27)

Tajemnica mądrości krzyża Chrystusowego

Motto:

„Krzyż Chrystusowy nie utracił mocy”.
(1 Kor 1,17)

1. Krzyż zdemaskowaniem mądrości świata

„Albowiem mowa o krzyżu jest głupstwem dla tych, którzy gina, natomiast dla nas, którzy dostępujemy zbawienia, jest mocą Bożą. Napisano bowiem: Wniwecz obróć mądrość mądrych, a roztropność roztropnych odrzuć. Gdzie jest mądry? Gdzie uczone? Gdzie badacz wieku tego? Czyż Bóg nie obrócił w głupstwo mądrości świata? Skoro bowiem świat przez mądrość swoją nie poznał Boga w jego Bożej mądrości, przeto upodobało się Bogu zbawić wierzących przez głupie zwiastowanie. Podczas gdy Żydzi znaków się domagają, a Grecy mądrości poszukują, my zwiastujemy Chrystusa ukrzyżowanego, dla Żydów wprawdzie zgorszenie, a dla pogan głupstwo, natomiast dla powołanych i Żydów, i Greków, zwiastujemy Chrystusa, który jest mocą Bożą i mądrością Bożą. Bo głupstwo Boże jest mędrsze niż ludzie, a słabość Boża mocniejsza niż ludzie”.

1 Kor 1,18–25

Plan:

1. Zwiastowanie o krzyżu głupstwem w oczach świata
2. Bezsilność mądrości świata w poznaniu Boga
3. Krzyż głupstwem i zgorszeniem dla Greków i Żydów
4. Krzyż mocą Bożą dla zbawionych

2. Krzyż znakiem powołania

„Przypatrzcie się zatem sobie, bracia, kim jesteście według powołania waszego, że niewiele jest między wami mądrych według ciała, niewiele możnych, niewiele wysokiego rodu, ale to, co u świata głupiego, wybrał Bóg, aby zawstydził mądrych, i to, co u świata słabego, wybrał Bóg, aby zawstydzić to, co mocne, i to, co jest niskiego rodu u świata i co wzgardzone, wybrał Bóg, w ogóle to, co jest niczym, aby to, co jest czymś, unicestwić, aby żaden człowiek nie chlubił się przed obliczem Bożym. Ale wy dzięki niemu jesteście w Chrystusie Jezusie, który stał się dla nas mądrością od Boga i sprawiedliwością, i poświęceniem, i odkupieniem, Aby, jak napisano: Kto się chlubi, w Panu się chlubi”.

1 Kor 1,26-31

Plan:

1. To, co wzgardzone wybrał Bóg, aby zawstydzić to co mocne
2. To, co wielkie i mocne w oczach świata, Bóg unicestwił
3. Chrystus ukrzyżowany naszą mądrością, sprawiedliwością, odkupieniem

3. Krzyż w apostołskiej posłudze

„Ja, gdy przyszedłem do was, bracia, nie przyszedłem z wyniosłością mowy lub mądrości, głosząc wam świadectwo Boże. Albowiem uznałem za właściwe nic innego nie umieć między wami, jak tylko Jezusa Chrystusa i to ukrzyżowanego. I przybyłem do was w słabości i w lęku, i w wielkiej trwodze, a mowa moja i zwiastowanie moje nie były głoszone w przekonujących słowach mądrości, lecz ob-

jawiały się w nich Duch i moc, aby wiara wasza nie opierała się na mądrości ludzkiej, lecz na mocy Bożej”.

1 Kor 2,1-5

Plan:

1. Krzyż treścią i centrum zwiastowania chrześcijańskiego
2. Krzyż w słabości ludzkiej mowy
3. Zwiastowanie krzyża źródłem wiary

4. Tajemnica krzyża zakryta i objawiona

„My tedy głosimy mądrość wśród doskonałych, lecz nie mądrość tego świata ani władców tego świata, którzy giną; ale głosimy mądrość Bożą tajemną, zakrytą, którą Bóg przed wiekami przeznaczył ku chwale naszej, której żaden z władców tego świata nie poznał, bo gdyby poznali, nie byłiby Pana chwały ukrzyżowali. Głosimy tedy, jak napisano: Czego oko nie widziało i ucho nie słyszało, i co do serca ludzkiego nie wstąpiło, to przygotował Bóg tym, którzy go miłują”.

1 Kor 2,6-9

Plan:

1. Krzyż w planie zbawienia
2. Krzyż znakiem Bożego działania
3. Chrystus rozpoznany w krzyżu

5. Duch w posłudze krzyża

„Albowiem nam objawił to Bóg przez Ducha; gdyż Duch bada wszystko, nawet głębokości Boże. Bo któż z ludzi wie, kim jest człowiek, prócz ducha ludzkiego, który w nim jest? Tak samo kim jest Bóg, nikt nie poznał, tylko Duch Boży. A myśmy otrzymali nie ducha świata, lecz Ducha, który jest z Boga, abyśmy wiedzieli, czym nas Bóg łaskawie obdarzył. Głosimy to nie w uczonych słowach ludzkiej mądrości, lecz w słowach, których naucza Duch, przykładając do duchowych rzeczy duchową miarę. Ale człowiek zmysłowy nie przyjmuje tych rzeczy, które są z Ducha Bożego, bo są dlań głupstwem, i nie może ich poznać, gdyż należy je duchowo rozsądzać. Człowiek zaś duchowy rozsądza wszystko, sam zaś nie podlega niczyjemu osądowi. Bo któż poznał myśl Pana? Któż może go pouczać? Ale my jesteśmy myśli Chrystusowej”.

1 Kor 2,10-16

Plan:

1. Odrzucenie krzyża przez ludzką mądrość
2. Duch Boży daje poznanie darów Bożych w krzyżu
3. Duch źródłem mocy zwiastowania krzyża

6. Zbawcza moc ewangelii o krzyżu

„A przypominam wam, bracia, ewangelię, którą wam zwiastowałem, którą też przyjęliście i w której trwacie, i przez którą zbawieni jesteście, jeśli ją tylko zachowujecie tak, jak wam ją zwiastowałem, chyba że nadaremnie uwierzyliście. Najpierw bowiem podałem wam to, co i ja przejąłem, że Chrystus umarł za grzechy nasze według Pism”.

1 Kor 15,1-3

Plan:

1. Kazanie o krzyżu Ewangelią o Chrystusie, który umarł za grzechy nasze
2. Ewangelia świadectwem o zbawieniu
3. Ewangelia mocą zbawienia

Ukrzyżowany Król, przychodzącego Królestwa Bożego

1. Król Królestwa nie z tego świata

„Wszedł Piłat do zamku i zawołał Jezusa, mówiąc do niego: Czy Ty jesteś królem żydowskim? Odpowiedział Jezus: Czy sam od siebie to mówisz, czy inni powiedzieli ci o mnie? Odpowiedział Piłat: Czy ja jestem Żydem? Naród twój i arcykapłani wydali mi ciebie; co uczyniłeś? Odpowiedział Jezus: Królestwo moje nie jest z tego świata; gdyby z tego świata było Królestwo moje, słudzy moi walczyliby, abym nie był wydany Żydom; bo właśnie Królestwo moje nie jest stąd. Rzekł mu tedy Piłat: A więc jesteś królem? Odpowiedział mu Jezus: Sam mówisz, że jestem królem. Ja się narodziłem i na to przyszedłem na świat, aby dać świadectwo prawdzie; Każdy, kto z prawdy jest, słucha głosu mego”.

J 18,33-37

2. Król skazany na śmierć przez przedstawicieli religii

„Arcykapłan rzekł do niego: Zaklinam cię na Boga żywego, abys nam powiedział, czy Ty jesteś Chrystus, Syn Boga. Rzecze mu Jezus: Tyś powiedział. Nadto powiadam wam: Odtąd ujrzycie Syna Człowieczego siedzącego na prawicy mocy Bożej i przychodzącego na obłokach nieba. Wtedy arcykapłan rozdarł swe szaty i zawołał: Zbluźnił! Czyż potrzeba nam jeszcze świadków? Oto słyszeliście bluźnierstwo. Co sądzicie! A oni, odpowiadając, rzekli: Winien jest śmierci”.

Mt 26,63-66

3. Król odrzucony przez lud

„A był to dzień Przygotowania Paschy, około szóstej godziny; i rzekł do Żydów: Oto król wasz! A oni zawołali: Precz, precz, ukrzyżuj go! Rzekł do nich Piłat: Króla waszego mam ukrzyżować? Odpowiedzieli arcykapłani: Nie mamy króla, tylko cesarza”.

J 19,14.15

4. Król skazany na śmierć przez władze polityczne

„Więc Piłat rozstrzygnął, że ma się stać według ich żądania. Kazał wypuścić tego, którego oni zażądali, a który został wtrącony do więzienia za rozruch i zabójstwo, Jezusa zaś zdał na ich wolę”.

Lk 23,24.25

5. Król ukrzyżowany

„Wtedy to wydał go im na śmierć krzyżową. Wzięli więc Jezusa i odprowadzili go. A On dźwigając krzyż swój, szedł na miejsce, zwane Trupią Czaszką, co po hebrajsku zwie się Golgota, gdzie go ukrzyżowali, a z nim innych dwóch, z jednej i z drugiej strony, a pośrodku Jezusa. A Piłat sporządził też napis i umieścił go nad krzyżem; a było napisane: Jezus Nazareński, król żydowski. A napis ten czytało wielu Żydów, bo blisko miasta było to miejsce, gdzie Jezus został ukrzy-

zowany; a było napisane po hebrajsku, po łacinie i po grecku. Mówili tedy arcykapłani żydowscy Piłatowi: Nie pisz: król żydowski, ale że On powiedział: Jestem królem żydowskim. ²²Odpowiedział Piłat: Com napisał, tom napisał. ²³A gdy żołnierze ukrzyżowali Jezusa, wzięli szaty jego i podzielili na cztery części, każdemu żołnierzowi część, i zwierzchnią suknię. A ta suknia nie była szyta, ale od góry cała tkana.

J 19,16-23

6. Ukrzyżowany Król Królestwa przebaczenia i łaski

„A gdy przyszli na miejsce, zwane Trupią Czaszką, ukrzyżowali go tam, także i złoczyńców, jednego po prawicy, a drugiego po lewicy. A Jezus rzekł: Ojcze, odpuść im, bo nie wiedzą, co czynią. A przy dzieleniu się jego szatami rzucali losy. A lud stał i przyglądał się. Przełożeni zaś naśmiewali się, mówiąc: Innych ratował, niechże ratuje samego siebie, jeżeli jest Chrystusem Bożym, tym wybranym. Sztychli z niego także i żołnierze, podchodząc doń i podając mu ocet i mówiąc: Jeżeli Ty jesteś królem żydowskim, ratuj samego siebie. ³⁸Był też napis nad nim: Ten jest królem żydowskim. Tedy jeden z zawieszonych złoczyńców uragał mu, mówiąc: Czy nie Ty jesteś Chrystusem? Ratuj siebie i nas. Drugi natomiast, odezawszy się, zgromił tamtego tymi słowy: Czy ty się Boga nie boisz, choć taki sam wyrok ciąży na tobie? Na nas co prawda sprawiedliwie, gdyż słuszną ponosimy karę za to, co uczyniliśmy, Ten zaś nic złego nie uczynił. I rzekł: Jezu, wspomnij na mnie, gdy wejdiesz do Królestwa swego. ⁴³I rzekł mu: Zaprawdę powiadam ci, dziś będziesz ze mną w raju.

Łk 23,33-43

Wcielony

(od Betlejem do Golgoty)

Tematy nabożeństw pasyjnych

1. Syn Boży i syn ludzki

I rzekł jej anioł: Nie bój się, Mario, znalazłaś bowiem łaskę u Boga. I oto poczniesz w łonie, i urodzisz syna, i nadasz mu imię Jezus. Ten będzie wielki i będzie nazwany Synem Najwyższego. I da mu Pan Bóg tron jego ojca Dawida.

Łk 1,30-32

Wyszedł więc Jezus w koronie cierniowej i w płaszczu purpurowym. I rzekł im Piłat: Oto człowiek!

J 19,5

2. Poddany woli ludzi i Boga

I stało się w owe dni, że wyszedł dekret cesarza Augusta, aby spisano cały świat. Pierwszy ten spis odbył się, gdy Kwiryniusz był namiestnikiem Syrii. Szli więc wszyscy do spisu, każdy do swego miasta. Poszedł też i Józef z Galilei, z miasta Nazaretu, do Judei, do miasta Dawidowego, zwanego Betlejem, dlatego że był z domu i z rodu Dawida, Aby był spisany wraz z Marią, poślubioną sobie małżonką, która była brzemienna.

Łk 2, 1-5

Mówiąc: Ojczy, jeśli chcesz, oddal ten kielich ode mnie; wszakże nie moja, lecz twoja wola niech się stanie.

Łk 22,42

3. Przyszedł do swoich a swoi Go nie przyjęli

(...) nie było dla nich miejsca w gospodzie.

Łk 2,7b

Lecz oni wołali głośno tymi słowy: Ukrzyżuj, ukrzyżuj go. Wtedy on po raz trzeci odezwał się do nich: Cóż złego Ten uczynił? Niczego, czym by na śmierć zasłużył, w nim nie znalazłem. Każę go więc wychłostać i wypuszcę. ²³Oni zaś nalegali głosem wielkim, domagając się jego ukrzyżowania; a krzyki ich wzmagaly się.

Łk 23,21-23

4. Ponizony w żłobie i na krzyżu

I porodziła syna swego pierworodnego, i owinęła go w pieluszki, i położyła go w żłobie.

Łk 2,7a

A gdy przyszli na miejsce, zwane Trupią Czaszką, ukrzyżowali go tam, także i złoczyńców, jednego po prawicy, a drugiego po lewicy.

Łk 23,33

5. Zbawiciel w Betlejem i na Golgocie

I rzekł do nich anioł: Nie bójcie się, bo oto zwiastuję wam radość wielką, która będzie udziałem wszystkiego ludu, ¹¹.Gdyż dziś narodził się wam Zbawiciel, którym jest Chrystus Pan, w mieście Dawidowym.

Łk 2,10.11

³⁴.A Jezus rzekł: Ojcze, odpuść im, bo nie wiedzą, co czynią.

Łk 23,34

6. W świadectwie Bożym i ludzkim

I zstąpił na niego Duch Święty w postaci cielesnej jak gołębica, i odezwał się głos z nieba: Tyś jest Syn mój umiłowany, którego sobie upodobałem.

Łk 3,22

A widząc to setnik, który stał naprzeciwko niego, że tak oddał ducha, rzekł: Zaprawdę, ten człowiek był Synem Bożym.

Mk 15,39

Życie chrześcijanina w krzyż Chrystusa wpisane

(Ga 2,20)

1. Krzyż sądem nad grzechem

„Przeklęty każdy, kto nie wytrwa w pełnieniu wszystkiego, co jest napisane w księdze zakonu. Chrystus wykupił nas od przekleństwa zakonu, stawszy się za nas przekleństwem, gdyż napisano: Przeklęty każdy, który zawisł na drzewie” (Ga 3,10.13).

Przeczytaj! Rz 4,25; 8,3; 15,3; Ga 1,4; Kol 2,12nn; Hbr 9,28; 10,12

2. Krzyż znakiem miłości Bożej

„Bóg umiłował świat, że Syna swego jednorodzonego dał, aby każdy, kto weń wierzy, nie zginął, ale miał żywot wieczny” (J 3,16).

Przeczytaj! Rz 5,8; 8,25; 2 Kor 5,14.15; Ef 2,4

3. Krzyż znakiem usprawiedliwienia i pojednania

„Teraz niezależnie od zakonu objawiona została sprawiedliwość Boża, o której świadczą zakon i prorocy, i to sprawiedliwość Boża przez wiarę w Jezusa Chrystusa dla wszystkich wierzących”(Rz 3,21.22);

„A wszystko to jest z Boga, który nas pojednał z sobą przez Chrystusa i poruczył nam służbę pojednania, to znaczy, że Bóg w Chrystusie świat z sobą pojednał, nie zaliczając im ich upadków, i powierzył nam słowo pojednania” (2 Kor 5,18.19).

Przeczytaj! Rz 5,1nn; Ga 2, 16.17; Ef 2,13nn; Tt 3,7; Ef 2,8.9; Kol 2,12nn

4. Krzyż mocą Bożą ku zbawieniu

„Mowa o krzyżu jest głupstwem dla tych, którzy giną, natomiast dla nas, którzy dostępujemy zbawienia, jest mocą Bożą” (1 Kor 1,18).

Przeczytaj! Rz 1,16; 1 Kor 15,1.2; Ef 2,5; 1 Tm 2,3,4; Iz 55,10.11

5. Krzyż wezwaniem do upamiętania

„Czy mniemasz, człowiecze, który osądzasz tych, co takie rzeczy czynią, a sam je czynisz, że ujdiesz sądu Bożego? Albo może lekceważysz bogactwo jego dobroci i cierpliwości, i pobłażliwości, nie zważając na to, że dobroć Boża do upamiętania cię prowadzi? Ty jednak przez zatwardziałość swoją i nieskruszone serce gromadzisz sobie gniew na dzień gniewu i objawienia sprawiedliwego sądu Boga, który odda każdemu według uczynków jego: tym, którzy przez trwanie w dobrym uczynku dążą do chwały i czci, i nieśmiertelności, da żywot wieczny; tych zaś, którzy o uznanie dla siebie zabiegają i sprzeciwiają się prawdzie, a hołdują nieprawości, spotka gniew i pomsta” (Rz 2,3-8).

Przeczytaj! Rz 6,4nn; Kol 3,1nn

6. Krzyż wezwaniem do miłości bliźniego

„Bądźcie więc naśladowcami Boga jako dzieci umiłowane, i chodźcie w miłości, jak i Chrystus umiłował was i siebie samego wydał za nas jako dar i ofiarę Bogu ku miłej wonności” (Ef 5,1.2).

Przeczytaj! Rz 13,8; 1 Kor 13,1nn; 16,15; 2 Kor 8,7; Ga 6,6.13; Ef 1,3

